

Wõta ja loe!

№ 9. — 3. aastakäik.

Häda wiib Jumala juure.

Saksakeelne kristlik leht „Christliche Wochenschrift“ ühes artiklis jutustab, kuidas häda wiib inimese Jumala juure ja saab talle õnnistuseks. Igauks teab, et wiimne Wene keiser Nikolai II oma perekonnaga Siberis ära tapeti. Ta wanem tütar suurwürstinna Olga Nikolajewna oli kaswanud Wene keisrirkosjas walitsewas hülgukses ja toreduses, aga ühtlasi ka Wene kiriku surunud õpetustes. Siis tuli aga tsaari perekonna troonilt kukutamine, karm teotaw saatmine Siberisse ja wiimaks jõe tapmine. Tapetud suurwürstinna Olga paberite seast leiti üks palwe lauluwormis, Selle tõlkis endine Baltimaa õpetaja Bruhns Saksa keele ja see käib nõnda:

Neil kannatuse päewil meie anna
Oh Issand palju kannatust,
Et wõime rahwa tagatusu kanda
Ja timukate teotust.
Oh Issand aita, et me andeks andes
Kõik kurjust nähes waikime,
Ja waikfelt pealepandud risti kandes
Su kombel helded oleme.
Kui piirawad meid ümber waenuwäed
Siin hirmsa wiha kisaga,
Kui rõhuvad meid maha muremäed,
Meid Issand, tröösti armuga.
Meid kinnitagu, kui käes wiimne häda,
Su õnnistus ja rohke arm,
Kui astume siin kurba elurada,
Kus ähwardab meid õudne surm.
Siis ära wõta meie jõudu keelda:
Me oma jõud ei ulata,
Et wõime surmatunnil mõelda
Ka waenlastele palwega.

Suletud huuled.

Jutustatakse kellestki noormehest, kes töötab juures rauatehases. Ühel päewal kukkus ta hõõguwkuumale plaadile. Raastõllised päästsid ta sealt koledest paigast, kuid tal jõudis terve teine pool ära põleda kuni luuni. Et olnud lootust ellujäämiseks. Kutati arsti järele.

Kannataja mees aga hüüdis: „Laske arst olla. Kas on siin

keegi, kes mõiks mulle öelda, kuidas saaksin päästetud. Olen hoolitusse jätnud oma hinge ja suren ilma Jumalata. Kes mõib mind aidata!?"

Tema ümber seisis kolmsada meest — kolmsada — ja keegi ei wõinud talle näidata päästmisteed. Kahekümne-minutilise waewolemise järele juri ta.

Ühelt langenud usklikult, kes oli ka selle koleda õnnetuse peal- nägijaks, küsiti, kuidas see mõjus temale. Ta wastas: „Suri ja me ei hülid kajab weel mu kõrwus. Do, kuidas oleksin tahtnud sel hetkel wõida põlmitada ta kõwal ja juhutada teed Jeesuse juurde, kuid minu elu on sulgenud mu huuled.“

Ras ilmutab su elu sinu päästmisest, wõi sulgeb huuled?

(S. Wiikkolehti.)

Mida jutustab saksa luuletaja „Meie Isa“ palwest.

Saksa luuletaja Friedr. Hebbel, kes juri Wiinis, 13. detsembril 1863, räägib kord omas päewaraamatus „Meie Isa“ palwest. Suwitaw, mida jutustab sellest mees, kes sügawalt tunneb ja seab juured nõudmised inimese mõtte- ja tundeilmale.

„Jesanda palwe“, nii ütleb ta, „on taewalik. Ta on wõrsunud inimese feesmisest olemisest, ta wahekorrast oma jõu ja kõrgema wäe wahel. Ta oma jõud tahab tegutseda, ja wäe peab ta kõrgendatud tunnete läbi enesele alla tõmbama.“

Kui kõrgel, kui jumalikult kõrgel, seisab inimene, kui ta palub: anna meile andeks, nii kui meie andeks anname oma wõlglastele! Jseiswalt, wabalt seisab ta jumaluse ees ja awab endale ise oma käega kas taewa wõi põrgu. Ja kui auline on, et see uhkeim tunne ei sünnita midagi muud kui puhtama alandushülilide: ära saada meid kiusatusse! Wõib öelda: kes palub selle palwe dieti, kes tunneb seda sügawalt ja püüab elada ta nõudmiste kohajelt, nii palju kui seda lubab inimese wõimetus, selle palwe on kuulnud, peab kuuldama. Amen wõrsub otsekohe palwest enesest; nii on palwe kõrgeimas mõttes kunstitöö.“ (Friedr. Hebbel, päewaraamat I lhk. 285.)

„Chr. Apologete'ft“.

Piibli päewaraamat.

15. jaanuaril. — Waikselt lamasin kogu nädala. Mõnel esimesel õhtul uue aasta alul luges minu peremees mind, kuid nüüd on ta wististi mind unustanud.

2. weebruari. — Rodus on kibe puhastus. Ka mind ühes teiste asjadega puhastati tolmust ja pandi wanasse kohta tagasi.

8. weebruari. — Peremees weidi tarwitas mind pärast lõunat. Otsis paralleelkohti. Läks koosolekule, wõttis kaasa ka mind.

7. märtsil. — Rodus jälle puhastus ja tuulutamine. Pühiti ka minult tolm ja ajetati endisele kohal.

2. aprillil. — Suur päew. Peremees pidi kõnet pidama ja otfis kohast salmi. Kole palju waewa wõttis see talt, enne kui leidis soowitu, ehkki see kogu aeg omal kohal seisis.

5. mail. — Täna kogu aeg pärast lõunat wanaema põlwedel, kes tuli meile külla. Pillas mõne pisara Kolos. 2:5—7 salmidele.

6. mail. — Jälle wanaema põlwedel kogu õhtupoolik. Enam oja ajaft wiibis ta 1. Kor. 13. ja 15. peatliki wiimaste nelja salmi juures.

7., 8. ja 9. mail. — Ikka kogu pärastlõunane aeg wiibin wanaema põlwedel. Oh kui hea koht on see! Wahel loeb ta waljusti, wahel jälle waikselt kõneleb ta minuga.

10. mail. — Wanaema sõitis ära. Olen jälle endisel kohal.

3. juunil. — Keegi pistis mu lehtede wahese ristikkheina õie.

1. juulil. — Pisteti mind ühes teiste asjadega reisiruhkõhri. Wististi läheb reis maale — suwitama.

7. juulil. — Laman alles kohwri põhjas.

10. juulil. — Nii pime. Ikka weel kohwris, olgugi, et pea-aegu kõik muud asjad on wälja wõetud.

15. juulil. — Sõitsime tagasi koju. Olen jälle wanas kohas. Oli paras teekod, kuid mulle mõistmata, milleks pidin mina selle kaasa tegema?

1. augustil. — Hinge lämmatab. Oh kui palaw! Ohku wähe!... Minu peale ajetati kaks suurt ajalehte ja üks paks raamat ning wana müts. Oh saaksin ma nende alt wälja.

15. septembril. — Rodus puhastatud. Minult pühiti tolm ja pandi wanale kohale. Wahepeal sain ma haiget, keegi raamatuid sortides tõukas mind riuli taha, kus waludes kaua lamasin.

10. novembril. — Maria wõttis mind mõneks minutiks oma kätte. Ta kirjutas kirja sõbrannale, kelle wend suri, ja otfis talle kinnituseks kohast salmi.

15. novembril. — Jälle puhastus ja tolmutamise.

J. Nepraš'i järgi E. R.

Ainult seitse päewa!

Üks uni ja selle tagajärjed.

Charles M. Sheldon.

29

Robert istus puldi taha ja kirjutas terve tund aega wajaliffe märmeid. Mõte, mis tal kohe tuli, kui sõber rahwatoosolekust mainis oli järgmine: Ta tahaks seal jeda rahusõnumit edasi õelda, mis ta sihemust wallanud, sõnumit, mis teda sügawalt haaranud ja põlenud ta sees wiimseil päiwil, otšides wäljenduse wõimalusi. Nende mõtetega weelgi fogu aeg tegeledes läks ta koju. Nooremana oli ta tuntud häa kõnelejana, nii ei pruukinud ta karta ka nüüd kuidas wäljendada kuulajate ees oma läbielatud kriisi. Koju jõudes awaldas ta jeda kohe abikaasale:

„Maria, mis arwad sa? Ma tean, et iga minut on kallis, olen sulle ja lastele kohustatud jääma teie juure, kuid mul on ka kohustused seltsi ja kaasinimeste

wastu, kelle keskel ma kõik need möödunud aastad olen elanud ja kelle heaks ma midagi pole teinud, et neid juhtida Jumala juure, kes üksi meile elu ja kõik on andnud. . . Ma tunnen, et ta mulle sõnumi suhu tahab panna, mis kõigile koosolijatele õnnistuseks võib tulla. Mulle näib, et see antud juhus on ilütähtis.

„Robert,“ vastas abikaasa, läbi pisarate naeratades, see on su kohus, Jumala tahtmist täita, nagu ta sulle selgeks on teinud.“

(Särgneb.)

Wiisil: Oh anna tuhat keelt ja mulle. P. 141.

Üks aeg on teistest kõige kallim, See on su kutsumise aeg, Mill' Püha Waim sind hüüab wäljem: Oh tule koju, kadund poeg! Oh pane seda tähele Ja ära oota homseni!

Küll mitmel wiisil sagedasti, Su Jumal on sind kutsunud, Mis mõni kord ka wägewasti Su hinge peale mõjunud, Ta täna jälle hüüab sind, Mis wastad talle, armas hing?

Kas jätab teda ukse taha, Kes sinu eest on surma läind, Kes igatseb sind õndsaks teha Ja kaugelt sinu järel läind? Oh awa talle hinge uft Ja wõta wastu õnnistust!

*

Õnnis täna on, Minu rõõm ja õnn, Armuaeg on kallis, seda tarwitan.

Täna hüütakse: kuule, patune, Kõik on juba walmis, tule pulmale!

Täna jäta see, Hukatuse tee, Rutta kalli Päästja armu rinnale.

Täna leiad maad, Täna armu saad, Õnnetus võib tulla, ku ja wiivitad.

*

Wiisil: Jeesusest ei jäta ma. P. 161.

Tugewad on Jeesu käed, Need mind igawesti hoidwad, Kui kõik sõbrad lahkuwad Ja mind üksi maha jätwad; Ei mu Jeesus lahku m'ust, See on minu kindel troost.

Mõistab hukka waenlane, Kristus on mind õigeks mõistnud, Kuusab kurat kurjasti, Jeesus teda ära wõitnud; Tema kostab minu eest See on minu kindel troost.

Tähtis lastevanemaile, kuid ka noortele, kes ellu astuvad P. Singi raamat „**Elujäljed**“. Kes ei taha kord nutta tehtud vigade üle, see õppigu õieti elule vaatama!

Äratav! Tellige ja levitage! Hind à 10 senti, suuremal arvul à 8 s. Tellida: P. Sink, Päikese 5—7, Tallinn.

Rahehäälised wihud ilmuvad edaspidi:

Tellida: P. Sink, Päikese 5—7, Tallinn. Raha võib saata P. Singi posti jookswale arwele nr. 353 — posti jookswa arwe kaardiga.

Wastutaw toimetaja ja wäljaandja Peeter Sink. „Wõta ja loe“ hind à 2 senti; 10 tükki — 15 senti. Ilmub 2 × kuus. Makstab aastas 50 s., 1/2 a. 25 s., wälismaale 1 kr. aastas. Tellige, levitage ja paluge! Toetusi traktatmisjoni heaks, tellimisi ja kaastöid saata toimetaja aadressil — P. Sink Päikese 5—7, Tallinn.

„Käitwaja“ trüff, Keilas 1934.